

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
INSTANȚA DE APEL
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 8 iulie 2014

Instanța constituită din:

Președinte - A.I.S. - judecător

Grefier: - T.B.F

Ministerul Public reprezentat prin procuror C.C. din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect cererea de strămutare formulată de **petentul N.I.** privind dosarul cu nr. 547/213/2014 al Judecătorei Corabia.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura completă.

Instanța pune în discuție sesizarea ÎCCJ cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept privind contradicțiile dintre dispozițiile art. 72 alin. 1, teza a II-a C.P.P. și art. 75 alin. 3 C.P.P., respectiv dacă în cursul verificării în cameră preliminară a unei plângeri formulate împotriva soluției de neurmărire penală este admisibilă formularea unei cereri de strămutare a cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu sesizarea curții supreme pentru a se pronunța asupra acestei chestiuni de drept ivite și apreciază că cererea de strămutare este admisibilă potrivit art. 75 alin. 3 C.P.P.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

- instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, deoarece sentința pronunțată potrivit art. 74 C.p.p. nu este supusă nici unei căi de atac.

- de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 72 alin. 1 teza a II-a C.P.P. și art. 75 alin. 3 C.P.P. depinde soluționarea pe fond a cauzei de față, având ca obiect cerere de strămutare, formulată de **petentul N.I.**, a dosarului 547/213/2014 al Judecătorei Corabia în contradictoriu cu intimatul expert ing. P.N. (art. 340 C.p.p.)

- problema de drept enunțată este nouă, deoarece prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre astfel cum rezultă din informațiile publice postate pe portalul instanței supreme

- problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție

Expunerea succintă a procesului

La data de 23.06.2014 s-a primit prin serviciul registratură al Curții de Apel Craiova, cererea de strămutare formulată de **petentul N.I.**, cu termen de soluționare preschimbă la data de 8 iulie 2014.

Din referatul întocmit de Tribunalul Olt reiese că dosarul a fost înregistrat inițial pe rolul Judecătorei Corabia sub nr. 547/213/2013, plângerea **petentului N.I.** privind soluția dispusă de procuror în dosarul nr. 277/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Corabia.

Prin sentința penală nr. 66/13.05.2014 pronunțată în dosarul nr. 547/213/2013 a fost admis excepția necompetenței materiale a Judecătorei Corabia invocată de **petentul N.I.** și a fost declinată competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Craiova.

Prin încheierea nr. 108/25.06.2014 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 973/54/2014, judecătorul de cameră preliminară a declinat competența soluționării plângerii în favoarea Judecătoriei Corabia, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a înaintat cauza pentru soluționarea acesteia Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Temeiul de drept:

Potrivit art. 72 alin. 1 teza a II-a C.P.P. „În cursul procedurii de cameră preliminară nu se poate face cerere de strămutare”.

Potrivit art. 75 alin. 3 CPP „În cazul în care se dispune strămutarea în cursul procedurii de cameră preliminară, **judecarea cauzei** se efectuează de instanța la care s-a strămutat cauza”.

Punctul de vedere al judecătorului cauzei asupra problemei de drept sesizate:

Textele de lege menționate prevăd ipoteze contradictorii.

Dacă se interpretează că în procedura de cameră preliminară se poate formula cerere de strămutare, această situație pare să privească fie ipoteza verificării competenței și legalității sesizării instanței și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală în procedura de cameră preliminară conform Titlului al II-lea, Capitolul al VII-lea, Partea Specială a Codului de procedură penală, fie ipoteza plângerii împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată când în cauză s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, și anume strict ipoteză prevăzută de art. 341 alin. 7 lit. c CPP, deoarece doar în aceste două situații poate fi aplicată prevederea din alineatul 3 al art. 75 C.p.p., potrivit căreia **judecarea cauzei** se efectuează de instanța la care s-a strămutat cauza.

În toate celelalte cazuri date în competența judecătorului de cameră preliminară, în care soluțiile pronunțate nu pot conduce la judecarea cauzei, cererea de strămutare este inadmisibilă.

Față de considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 475 CPP, va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept enunțată,

DISPUNE

În temeiul art. 475 CPP, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind admisibilitatea formulării unei cereri de strămutare în procedura din cameră preliminară în care se verifică plângerea formulată împotriva soluției procurorului de urmărire penală.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 8.07.2014.

Președinte
A.I.S.

Grefier,
T.B.F.